

2. Članak 16. stavke 2. i 3. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da se neprekinutost boravišta prekida razdobljima izdržavanja kazne zatvora u državi članici domaćinu državljanina treće države člana obitelji građanina Unije koji je tijekom tih razdoblja stekao pravo na stalno boravište u državi članici domaćinu.

(¹) SL C 295, 29.9.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. siječnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Ujedinjena Kraljevina) — Secretary of State for the Home Department protiv M. G.

(Predmet C-400/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 28. stavak 3. točka (a) — Zaštita od protjerivanja — Način izračuna razdoblja od deset godina — Uzimanje u obzir razdobljâ izdržavanja kazne zatvora)

(2014/C 85/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Secretary of State for the Home Department

Tuženik: M. G.

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Tumačenje članka 28. stavka 3. točke (a) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.) — Odluka o protjerivanju na temelju nužnih razloga javne sigurnosti protiv građanina Unije koji je boravio u državi članici domaćinu prethodnih deset godina i bio je osuđen na izdržavanje kazne zatvora — Pojam boravka tijekom razdoblja od deset godina na području države članice domaćina — Mogućnost uzimanja u obzir razdoblja izdržavanja kazne

zatvora — Izračun potrebnog trajanja boravka ili od početka boravka ili unatrag od odluke o protjerivanju — U potonjem slučaju, učinak prethodnog izdržavanja kazne zatvora

Izreka

1. Članak 28. stavak 3. točku (a) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da razdoblje boravka od deset godina propisano tom odredbom mora, u načelu, biti neprekinuto i računato unatrag od datuma odluke o protjerivanju dotične osobe.

2. Članak 28. stavak 3. točku (a) Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da je razdoblje izdržavanja kazne zatvora dotične osobe u načelu takve naravi da prekida kontinuitet boravka u smislu ove odredbe i da utječe na dodjeljivanje pojačane zaštite njome predviđeno, uključujući slučaj kada je ta osoba boravila u državi članici domaćinu tijekom deset godina koje prethode njezinom izdržavanju kazne zatvora. Međutim, ta se okolnost može uzeti u obzir prilikom ukupnog ocjenjivanja potrebnog za utvrđivanje jesu li prethodno uspostavljene integracijske veze s državom članicom domaćinom prekinute ili ne.

(¹) SL C 331, 27.10.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 16. siječnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Švedska) — Flora May Reyes protiv Migrationsverketa

(Predmet C-423/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice — Pravo boravišta u državi članici državljanina treće zemlje koji je izravni potomak osobe s pravom boravišta u toj državi članici — Pojam „uzdržavanika”)

(2014/C 85/12)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Flora May Reyes

Tuženik: Migrationsverket

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Tumačenje članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).-Pravo boravišta u državi članici državljanina treće zemlje koji ima dvadeset i jednu ili više godina i koji je izravni potomak osobe s pravom boravišta u toj državi članici — Pojam „uzdržavanika” — Obveza izravnog potomka da dokaže da je bezuspješno tražio posao ili da je od tijela države članice porijekla zatražio financijsku potporu kako bi namirio svoje potrebe ili da je na drugi način pokušao zaraditi za život

Izreka

1. Članak 2. stavak 2. točku (c) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da ne omogućuje nekoj državi članici da u okolnostima kao što su one u glavnom postupku zahtijeva da, kako bi ga se smatralo uzdržanim i kako bi ulazio u definiciju pojma „člana obitelji” navedenu u toj odredbi, potomak u izravnoj liniji koji ima 21 ili više godina mora dokazati da je doista nastojao pronaći posao ili od nadležnih tijela države porijekla primiti pomoć za uzdržavanje i/ili da je na bilo koji drugi način pokušao osigurati svoju egzistenciju.
2. Članak 2. stavak 2. točku (c) Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da činjenica da se za nekog člana obitelji, zbog osobnih okolnosti kao što su njegova dob, profesionalne kvalifikacije i zdravstveno stanje smatra da ima razumne izgleda za zaposlenje i da još usto namjerava raditi u dotičnoj državi članici, ne utječe na tumačenje pojma „uzdržavanika” predviđenog u toj odredbi.

(1) SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. siječnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Innsbruck — Austrija) — Siegfried Pohl protiv ÖBB Infrastruktur AG

(Predmet C-429/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije — Članak 45. UFEU-a — Direktiva 2000/78/EZ — Različito postupanje na temelju dobi — Određivanje referentnog datuma za potrebe napredovanja na platnoj ljestvici — Rok zastare — Načelo djelotvornosti)

(2014/C 85/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Innsbruck

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Siegfried Pohl

Tuženik: ÖBB Infrastruktur AG

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Oberlandesgericht Innsbruck — Tumačenje članka 6. stavka 3. UFEU-a i članka 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, članka 45. UFEU-a kao i Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.). — Područje primjene *ratione temporis* — Predpristupno razdoblje — Plaće zaposlenika u sektoru željezničkog prijevoza — Nacionalni propis i kolektivni ugovor koji isključuju uzimanje u obzir razdobljâ rada ostvarenih prije navršenih 18 godina u svrhe određivanja plaće — Uzimanje u obzir polovice razdobljâ rada zaposlenika ostvarenih nakon navršenih 18 godina, osim u slučaju radnog iskustva u „kvazijavnom” poduzeću ili nacionalnom željezničkom poduzeću — Rok zastare

Izreka

Nije protivna pravu Unije ni, osobito, načelu djelotvornosti nacionalna odredba, kao što je predmetna u glavnom postupku, koja za pravo zaposlenika da zahtijeva ponovnu procjenu razdobljâ službe koja se moraju uzeti u obzir prilikom određivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja određuje tridesetogodišnji rok zastare koji počinje teći sklapanjem sporazuma na temelju kojeg je referentni datum bio određen ili vrštavanjem u pogrešan platni razred.

(1) SL C 9, 12.1.2013.